મોક્ષમાળા યાને ઉભાં

ભજન-સંગ્રહ

ભાગ ૨ જો.

સંશોધન કરનાર જયરામ મીઠાભાઇ માસ્તર
મુ. દીવા તા. અંકલેશ્વર.

દેશાઇ બંધુઓની કુ૦ માટે છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
મગનલાલ છગનલાલ દેશાઇ
દેશાઇ બજાર—ભરૂચ.

પ્રત ૨૦૦૦ બીજી આવૃત્તિ
સને ૧૯૨૩ સંવત ૧૯૭૯
કિંમત રૂ. ૦-૨-૦ છુટક

સુરત લીમડાચોકમાં આવેલા ધી "સુંદર" પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં શા. વીઠ્ઠલદાસ કીકાભાઇએ છાપ્યું.

પ્રસ્તાવના.

હે વિભુ! તને વારંવાર નમસ્કાર??

(૧) મોક્ષ માળા ભા. ૨ જો યાને ઉભાં ભજનની ચોપડી પ્રસિદ્ધ કરવાનો હેતુ એ છે કે, ઘણી મંડળીઓ તરફથી પ્રચલિત ગાયનો (ભજનો) ની માગણી થવાથી હમારાં અનુભવમાં આવેલાં અને સર્વે ઠેકાણે ગવાતાં ભજન આ બીજા ભાગમાં સંગ્રહ કરવામાં આવ્યાં છે ! માટે સુજ્ઞજનો આશય આપવા મહેરબાની કરશો.

(૨) સદરહુ બીજા ભાગને ઉત્તેજન મળશે. તો હમે થોડા વખતમાં ત્રીજો ભાગ પણ બહાર પાડીશું. જેને માટે અત્યારથી સંગ્રહ કરવા માંડ્યો છે.

(૩) આ ત્રણે ભાગની એક બુક (ચોપડી) છપાવવાનો વિચાર છે. તેની કિંમત રૂ૦ ૦–૪–૦ ચાર આના રાખવામાં આવશે. માટે જેને ગ્રાહક થવું હોય તેણે નીચેને ઠેકાણે નામ નોંધાવવું ? પાછળથી થનાર ગ્રાહકને કિંમત વધુ પડશે, અગર ચોપડી મળશે કે કેમ ? તે પણ નક્કી નથી ? કારણ કે ગ્રાહકોના પ્રમાણમાં ચોપડીઓ છપાવવાની છે.

મારકીટ સામુ ભરૂચ.
બુકસેલર તૈયબઅલી કાદરભાઈ.
જયરામ મીઠાભાઈ મેહેતા મુ. દીવા તા. અંકલેશ્વર.

ઇશ્વર સ્તુતી.

સૌનું કરો કલ્યાણ, દયાળુ. પ્રભુ સૌનું કરો કલ્યાણ, એવાર
હાથ જોડીને વિનંતિ કરૂં છું. કરજોડીને વિનંતિ કરૂં છું.
દયાનું દિલમાં આણ, દયાળુ પ્રભુ.
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ સકળમાં, વરતે તમારી આણુ. દયાળુ.
જ્ઞાનિ ધ્યાની હરીજન જાણે, પાપીને ન્હોય પિછાણુ. દયાળુ.
નારદ સારદ શીવ બ્રહ્માદિક. દાશાનું, દાસ જાણ. દયાળુ.
આપ તણી નહિં ઓળખ જેને. તેને તાણા તાણ. દયાળુ.
આપ હુકમને આવિન મૃષ્ટિ, સૃષ્ટિ સરવે ભાણુ, દયાળુ.
ભજન તમારૂ સુંદર અર્પો, જે રામ છે અજાણુ, દયાળુ.

પદ ૨

સામળા સ્નેહી તમે હરીવેલા આવોરે, નાગર તો નરસૈયા સારૂં જળની ઝારી લાવોરે;
જય જાગ્યા પ્રહ્લાદનીવારે, થંભમાં વાસ પુરાવ્યોરે; સામળા.
બાળક જાણી. દયાઆણી. ઉગાર્યો પ્રહ્લાદનેરે.
સુધન્વાને લઇ પીતાએ, તેલ કડમાં નાંખ્યોરે. સામળા.
અમા હારા તેં વરસાવી. ભક્ત લીંધો ઉગારીરે;

ચમા સામા વિપ્ર સભામાં, તમે દરશન દીધાંરે, સામળા.
નહોતું જાણ્યું નજરે આણ્યું, મહેલ કમકના કીધાંરે;
પંચાળીના પટકુળ પુર્યાં, સભામાં દરશન દીધ, સામળા.
મિરાંબાઇનું સંકટ જાણી, ઝેર હળાહળ પીધું,
સાંભળો છો ત્યારે સે નથી આવતા, પ્રીત પુરવની જાણીરે. સામળા.
રતનબાઇનું રૂપ ધરીને, પાયું મેહેતાને પાણી;
મને મરતાં સાંભળી સાંમળીઆ, મારૂં તે શું જાણ્યું. સામળા.
જાણે નરસૈંઓ દાસ તમારો, વેળામાં વપરાશોરે. સામળા.

પદ ૩

ગોરી ફોડીરે ગોરી ફોડી, જુઓ જસોદા કહાન ગોરી ફોડી.
ગાયની ગમાણમાં ગોવિંદ સંતાયા, વાછરડી મારી છાની છોડી; જુઓ.
દહીને દુધવાલો લુટીરે ખાય છે માખણ ખાધું છાનું ચોરી; જુઓ.
બીની તે માણીઆ વહાલો ઢોળી દે છે, છાશ પીની છે થોડી થોડી; જુઓ.
વંદ્રાવનની કુંજ ગલનમાં, ગૌધન ચારે ફરી ફરી; જુઓ.
બાઇમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, દાશ વલભ કહે કરજોડી જુઓ.

પદ ૪

ઘડીઘડી ઘેકડીને બાવાદે બાદવા, તેમને માયા લગાડીરે;
તેં મને માયા લગાડી નંદલાલ, તે મને માયા લગાડીરે;
ગીરી ગોવરધન નખપર તોલ્યો, ગોકુલ રાખ્યું ગીરધારીરે; ઘડીઘડી.
પાતાળે પેશી વહાલે કાળીનાગ નાથ્યો, નિંદલરી નાગણી જગાડીરે.
વંદ્રાવનમેં રાસ રચ્યો છે, વજ લર્યાં વનમાળીરે ઘડીઘડી.

વં[illegible] તે વનની કુંજ ગહનમેં, ગોધન ચારે ફરી ફરી.
ભજે પદમાં મહેતા નરસૈયાનો સ્વામી, ગોપીઓ આનંદ પામીરે; ચડી.

પદ

આંખડી કામણગારી રે કહાન તારી આંખડી કામણ ગારી
જેણે આંખડીએ [illegible] [illegible] [illegible], ગોપ [illegible] [illegible]રે ક.
[illegible]ને વનમાં રાસ રચ્યો છે. [illegible] [illegible] [illegible] પ્યારી કહાનતારી.
[illegible] સ્વામી ચતુર શીરોમણી, ચરણ કમળ બલીહારી. કહાન.

પદ ૫

[illegible] ગણપતિ સુંઢાળાને સમરીએ રે સ્વામી [illegible] ગણપતિ
સમરણ [illegible] સકળ સીદ્ધ થાયે, જેને પારવતી જેની માત;
સ્વામી કાર્તિકી ભ્રાત કહીએ, શંકર જેનો તાત; સુંઢાળાને (૧)
શુદ્ધબુદ્ધ નારી [illegible] ભંડારી, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] સાર;
[illegible] કામના [illegible] કહીએ, [illegible] [illegible] [illegible]; સુંઢાળાને (૨)
રિદ્ધિ સિદ્ધિ બે દીકરીને, આનંદ રૂપે અપાર;
ક્ષેમ કુશળ બે [illegible] કહીએ, ગણપતિનો પરિવાર; સુંઢાળાને (૩)
ગણપતિનાથ, [illegible] હાથ, પ્રસન્ન થાય પાર્વતિ;
દેવ દેવીઓ કરે સેવા, [illegible] [illegible] [illegible]; સુંઢાળાને (૪)
[illegible] કરે કલ્લોલ, સુખમણા કરે આરતી;
[illegible] સ્વામી ગણેશ બિરાજે, મહામંગળ મૂર્તિ; સુંઢાળાને (૫)
ભાલ તિલક તો શીરપર શોભે, તેમને કહે હિતકારી.
[illegible] સહિત તો ગજાનંદ છે, ગાવે [illegible] [illegible] સુંઢાળાને ([illegible])

પદ ૬

ભજો ગોવિંદ ગોપાલ, કૃષ્ણ કનૈયો ઝુલે નંદલાલ ભજો ગોવિંદ
જમનાકે નીરે તીરે ધેન ચરાવે, મોરલી બજાવે નંદલાલોજી. ભજો.
મથુરામાં હરી રાસ રચ્યો હે, સહસ્ત્ર ગોપી એક નંદલાલ; ભજો.
ગુરૂપરતાપે સાહેબ સંગત, ભવજળ તારણ નંદલાલા. ભજો.

પદ ૭

બ્રિજવાશીરે ગોકુળવાશી મોરલીઓવાળો બ્રિજવાશી.
મથુરામાં હરી જન્મ લીધોરે, ગોકુળમાં ગયો નાશી; મોરલીઓવાળો.
મથુરામાં મામા કંશને માર્યો, ગોકુળમાં મારી માશી મોરલી.
માતા જશોદા બહુ શુખ પામે. પુરણ પ્રગટ્યો અવિનાશી મોરલી.
મથુરામાં હરી રાસ રચ્યો હે, થૈ થૈ નાચે પેલો અવિનાશી મોરલી.
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલકી મેં દાશી મે.

પદ ૮

સંતો હમેરે વેપારી શ્રી રામ નામના, સંતો વેપારી આવ્યા છે, બધા ગામના;
સંતો અમારૂં વસાણું સાધુ સો કઇને ભાવે, અઢારે વરણ જેને વહોરવા આવે; સંતો.
અમારૂં વસાણું કાળ દુકાળ ન ખુટે, રાજા ન દંડે ને ચોર ન લુટે સંતો હમે
રામનામ ધન્ય મારે વાજે ને ગાજે, છપ્પન ઉપર ભેર ભુંગળો વાગે સંતો.

લાખ તણાં લેખાં નહિ મેં, પાર વીનાની પુંજી, વીરાનું હેમ તે
વહેરી લેવે

કસ્તુરી છે મોંઘી અતી હમેરે વેપારી [illegible] નામના

આવરોને ખાતા વહીમાં લક્ષ્મી વરનું નામ છે, ચોપડીમાં મનુષ્યભુજ
લખીયા

નરસૈયાનું કામછેરે, અતો અમેરે વેપારી શ્રીરામ નામના

પદ ૯

મારી દુકાન છે હરી નામનીરે, નામની, નામની, નામનીરે;
મારી દુકાન છે, હરી.

નર હરી રૂપી નાણું ઘડું છું, ઘરાકી ગામે ગામની;
વૃદ્ધ બાંળકને જુવાની આવે, આવે પુરૂષને કામનીરે; મારી.
હાટેને ઘાટે સાથે વેપાર કરે છે, ઉધાડું ધામ દીન જામનીરે; મારી.
વૈરાગ વેપાર દીન ભગતીનો, લેવડ દેવડ નહિં દામનીરે; મારી.
નહિં પડ પંચને નહિ કાંઇ પાતક, કમાણી ઠામે ઠામનીરે; મારી.
મારો વેપાર કરે તે ગૃહસ્થ થશે, અંતે પ્રાપ્તિ સુખધામનીરે; મારી.
મોકલું હુંડીઓ હરી હરી કરીને સ્વીકારી વલ્લભરામનીરે. મારી.

પદ ૧૦

ખોટી પ્રીતો કરે નર નારીરે, એનો જન્મ જન્મ ગયો હરી;
પરનારીશું ગમન કરે છે, તે નરક તણો અધિકારીરે, ખોટી પ્રીત.
ભસ્માસુરને ભસ્મ કરી નાંખ્યે, મોહની રૂપ મોરારી. ખોટી પ્રીત.
ઇંદ્ર ચંદ્રને કલંક બેઠો, ગૌતમ નાર હારીરે, ખોટી પ્રીત.

રાવણુ પરનારીને કાજે, સર્વ લંકાપર જાળીરે ખોટી પ્રીત.
દાસ નારાયણુ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, સામે રાચ્યે ગીરધારીરે. ખોટી પ્રીત.

પદ ૧૧

વાલા પ્રેમને વેશ થયા રાજીરે, એમાં શું કરે પંડીતને કાજીરે.

સાખી

ભક્ત વિદુરને ઘેર કૃષ્ણુ પરોણા, કેળાં લાવ્યાં માગી.
ગર્ભ મેલીને છોતરાં આરોગી, છપન ભોગ મેલ્યા ત્યાગી વાલો
કરમાબાઈની ખીચડી ખાકી. વીદુરને ઘરે જમ્યા ભાજી;
એઠાં બોર ભીલડીનાં ખાધાં, નીચ ઘરે માગી માગી, વાલો
બદી કરે ત્યાં આંખી ન જુએ, ને ભરમના જાએ ભાગી; વાલો.
ચૌદ ભુવનનો નાથ બિરાજે, વૃજ વનિતા શું લાગીરે, વાલો.
ગોકુળમાંથી મથુરામાં હરી આવ્યા અને આવ્યો તે ભાગી, વાલો.
માથી તે પુતનાતે મારવા આવ્યા, પ્રાણુ લીધા છે ત્યાગીરે વાલો.
ભક્તિ કરે એની નિંદાકરે. એવા લોક છે પાજી, વાલો.
નરસીંહના સ્વામીને ભાવે ભજો, માથે ગીરધર રહિ છે ગાજી. વાલો.

પદ ૧૨

હો મનવા ખેતી ખેડોની મારા ભાઇ, હરે કે. કાયા ખેતર ખેડવું સઇ; હે મનવા.

સત્ય કરમનો કડબ બનાવ્યો, પ્રેમ પાસ છે મહીં,
દીનતા તણા તો દાંડા બેસાડયા વચનવળાં પૈરવાય.
હો મનવા ખેતી ખેડોની મારાભાઇ,

સાખી

દયા તણી એને દાંડી બેસાડો, કેહેણીની કુકડી જડાઈ;
સ્નેહ તણા એને નિકાશ બેસાડો, ક્ષમાનું ખીલીયું સાંઈ; હે.
શીલપત કેરૂં જુસરૂં બનાવો, નામ નારાયણ નાડા લઈ;
સમજણ કેરો સમન બેસાડો, દમનો ધસારો ધસાઇ; હે.
શાન્તિની સમેલો બેસાડો, જુગતીનાં જોતરાં બનાઇ;
રેહેણી કરણીની રાશો ઝાલીને, હનમુત ધોરી જોતરાઈરે હે.
પ્રેમતણો પરોણો પકડીને, ગમના ગોદા મરાઇ,
હરી હોંસે હોંકારા કરીને, રામનામ કેહેતાં હંકાઇ હેમનવા.
હરી નામનું હળ બનાવો, ચીત ચવડું ધલાઈ;
જુઠ તણી મહીથી જડીઓ કાઢો, ખરાબીતો ખાવો જાય; હે.
ફતેહ તણો ભડકો બનાવો, ચંચળ ચવડી ઘલાઇ;
વાણીનું વરખેલું જોતરો, અમી ઓરણી બંધાઈ; હે મનવા.
સોહંગ બીજ તમે સહેજમાં ઓરો, ધ્યાન ધારણા લઇ;
અદભુતના ત્યાં ઓમકાર ઉઠશે, ખેતર હરાયું દેખાઈ; હે મનવા.
કાયા કરપડી એ ખાંતે ખેડો, કલ્યાણ કોદરે ખોદાઇ;
ક્ષમા ખરપડી એ ભાવે નીંદો; ખેતર ચોખ્ખું થાઇ; હે મનવા.
ગરબગરે ખેતર પકવ્યું, નીપજ્યું સાતે સરાઇ;
કુબેરને ત્યાં ટોવા મોકલ્યો, આવે છે સમજ લઇ હે મનવા.

પદ ૧૩

ભજલે વારંવાર, કૃષ્ણને ભજલે વારંવાર; રામને ભજલે વારંવાર
શું ગાફલ થયો ગુમાર, કૃષ્ણને ભજલે વારંવાર

પશુ પક્ષી થઈ અવતરશોરે, ખાવા ન મળતી ચાર; કૃષ્ણને.
તે દિવસ ક્યાં ભુલી બેસારે, વનમાં થયા હતા ઝાડ; કૃષ્ણને.
ગર્ભવાસમાં દુઃખ પામતા હતા, તેનો કરો વિચાર; કૃષ્ણને.
મનુષ્યદેહ દેવતાને દુર્લભ, તમને આપી કીરતાર; કૃષ્ણને.
સારો શ્વાસે હરીને ભજીશું, એવો કર્યો કરાર; કૃષ્ણને.
આ અવસરમાં રામને ભજીલો, નહિં ભજો તો ધિકપડયો
અવતાર કૃષ્ણને.
યમ રાજાની કરી જુબાની, તમને કાઢયા બહાર; કૃષ્ણને.
કહેતા હતા તે કાંઇ ન પાળીઉં, યમનો ખાશો માર, કૃષ્ણને.
માત પીતા સુત અને બંધવ, સાથે નહિં આવે નાર; કૃષ્ણને.
માટે, મમતા કામ ર્ક્ષા મેલી, ઉભુ પતને તું આહાર; કૃષ્ણને.
જુઠી માયા ને જુઠી કાયા, ને જુઠો સબ સંસાર; કૃષ્ણને.
દીન થઇને હરીને ભજો તો, ભવજલ ઉતરશે પાર; કૃષ્ણને.
દાશ નારણુ સંગ ગુરૂ પરતાપે, હરી ચરણુ ચીત્તધાર, કૃષ્ણને.
આ અવસરમાં રામ ભજી લે સોવસા તરશો સાર; કૃષ્ણને.

પદ ૧૪

સુનમાં તમો શું રે જુઓ, જુઓ ગગન પર ચઢી ચઢી;
અમુલખ વાજાં વાગીઆં, નયણે નીરખો હરી હરી,
ઘડયા ઘાટતો પડી રેહેશે, આવે નહિ પલ ઘડી ઘડી,
શાત સાગર ઉલટયા, ગંગા જુમનાં વહી વહી.
પાપી હશે તે બુડીજશે, ધર્મી ઉતરશે તરાતરી.
નરસીહ મેહેતો એમ કરી કહે છે, અમુલખ વસ્તુ જડી જડી.

આરતી ૧૫

સંજા સંજા આરતી સોધી લેને પાઠ. બાવા સંજા.
બ્રહ્મા એ રૂપે ધડેલો ધાટ, સદા નાટા રંગની આરતી. હો ગુરૂ.
આત્મ બોલો, સદા નાટા રંગની આરતી
જમીન આસમાનમાં ધડીએલો ઘાટ, બાવા હિંદુ મુશલમાનની.
એકજ વાત, સદા નાટા રંગની.
સત્યરે યુગમાં તો રાજારે પ્રહલાદ, તેણુેરે માંડયો ધણીનોરે પાઠ;
સોનાના છે ધાર ધણીને, સોનાના છે પાઠ.
સોનાના સિહાંસન બેઠા નાટા રંગની આરતી? હો ગુરૂ આત્મ બોલો.
તેતા યુગમાં રાજા હરિશ્ચંદ્ર, તેણુેરે માંડયો હરિનો પાઠ
રૂપાના છે ધાર ધણીને રૂપાના છે પાઠ;
રૂપાના સિહારાન બેઠા, નાટારંગની આરતી; હો ગુરૂ આત્મબોલો.
દ્વાપરમાં રાજારે ધર્મ, તેણુેરે માંડયો ધણીનો પાઠ,
ત્રાંબાના છે ધાર ધણીને ત્રાંબાના છે પાઠ,
ત્રાંબાના સિંહાશન બેઠા નાટારંગનાથ;
સદા નહારંગની આરતી; ગુરૂ આત્મ બોલો.
કળીયુગમાં રાજારે બળીરાજ, તેણુેરે માંડયો ધણીનો પાઠ.
મીટીના છે ધાર ધણીને મીટીના છે પાઠ મીટીને સીંહાશન બેઠા.
નાટારંગીનાથ સદા નાટારંગી આરતી. હો ગુરૂ આત્મ બોલો.
બોલીઆરે બોલીઆ ધ્રુવને પ્રહલાદ;
સતીઓના હોજો અમર પરવાસ
સદા નાટારંગની આરતી—ગુરૂ આત્મ બોલો—

પદ ૧૬

કો કરે જંજાળ જગતમાં જીવના હે થોડા.
માતા પીતા તેરે જન્મ દીયા હે-કરમ લીખા કીરતાર જુગમા ૧.
કોઇ મરે દશ વીસ વરસમાં. કોઇ મરે છે નાનુ બાળ જુગમાં ૨.
ઉચીમેડી તેરા અજબ જરૂખા. તાહે ચડી જોઉ તારી વાટ જુ. ૩.
હાથીને ઘોડા માલ ખજાના, કોઇના આવે તારી સાથ જુગમાં ૪.
ચુન ચુન મટીકા મેલ બનાયા, મુરખ કહે ઘર મેરા. જુગમાં ૫.
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગુણ ચરણ કમલ બલીહાર જુ. ૬.

પદ ૧૭

તમને આરાધું અનદેવ, પ્રથમ કરૂં તમારી સેવ.
સવા પહોર દહાડે સુતાં ઉઠે, બહાર કરતાં બાળ.
માતા પાસે ખાવા માગે પહેલે પ્રાંતઃકાળ. તમને ૧.
પહોર દહાડામાં આવીમળે તો કાયા કરે છે કલોલ,
માણસ થાય છે મરવા સરખું, ઘડીમાં આવે કાળ: તમને ૨.
વાત કરતાં વઢી પડે છે, જાણતાં જાય ભુલી.
આંખડીએ અંધારાં આવે, કાયા થઇ જાય લુલી. તમને ૩.
પંદર દિવસે એકાદશી આવે, વ્રત તણો મહીમાય.
રાત પડેને સ્વપ્નું લાગે, વહાણું ક્યારે વાય; તમને ૪
બળીઆમાં જે બળીયો કહાવો, સૌથી બળીયો કહેવા;
ત્રીજે પાંચે તેજ જ્યારે, ધુળ થઇને ધરીયો. તમને ૫.
તેત્રીસ કોટી દેવ મળીને, સૌ કોઇ તમને પુંજે;
કહે રણછોડ અનદેવ મલેતો, સરવે વાતો સુઝે. તમને ૬.

પદ ૧૮

વીસાર્યા તે વનમાળીરે જીવડલા જુઠા.
બ્રહ્માની માયા ભારીરે જીવડલા, જુઠા.
આવ્યો છે તું તો આરે દુનીઆમાં દેહદમવા.
કેમ રસ્તે લાગ્યો રમવારે જીવલડા; જુઠા ૧.
આવ્યો છે તું તો ભક્તિના ભેદ ભણવા,
કેમ ગણીત બેઠો ગણવારે જીવડલા; જુઠા ૨.
આવ્યો છે તું તો ચતુર્ભુજને રસ્તે ચઢવા,
કેમ પાછો લાગ્યો પડવારે જીવલડા. જુઠા ૩.
આવ્યો છે તું તો જમરાને આપવા જુબાની,
તે કેમ ભુલ્યો અજ્ઞાનીરે જીવલડા, જુઠા ૪.
આવ્યો છે તું તો ગુણ, ગોવિંદજીના ગાવા.
કેમ લાગ્યો ધુમ મચાવારે જીવલડા; જુઠા ૫.
આવ્યો તું તો બદ્રી પતિનું ધરવા બહાનું,
કેમ છળ આદર્યું છાનુંરે જીવલડા; જુઠા ૬.
આવ્યો છે તું તો રઘુરાય રૂપિ રીઝવવા.
કેમ જોયું જમપુર જાવારે જીવડલા જુઠા ૭.

પદ. ૧૯

આજ મેતો અચરત જોયુંરે, મારૂં મનડું મોહ્યું
સિંહને આંતરે શિયાળ, અજા એને મારે માર,
તેના મારથી દુઃખ થયુંરે, મારૂં મનડું મોહ્યું; આજ ૧.
વાઘને જઇ વરૂ બાઝયો, કુકડે એને ગુચવ્યો ઝાઝો,

મચ્છરે સાં જઇને કહ્યું રે, મારૂં મનડું મોહ્યું. આજ ૨
અજામાં સિંહ ચરવા જાય બકરાનો એ મારજ ખાય;
બિલાડું તો ઠગી ગયું રે, મારૂં મનડું મોહ્યું. આજ ૩
કુતરો સિંહને શીખ દે છે, અજા ભેગો તેથી રહે છે.
કુબેરે તો ચિત્તમાં લહ્યું રે, મારૂં મનડું મોહ્યું. આજ ૪

પદ ૨૦

મારૂં જોવાનું જુઠું ન જાણોરે સમજ્યામાં આણો,
સંઘાતમાં સંસાર શિઆળ, આયા અજાનો ખાય છે માર
જન્મ મરણનું દુઃખ જાણોરે, સમજ્યામાં આણો. મારૂં ૧
ખોટા વિચારથી વરૂ સહી, કુકર્મ કુકડી ધુંચવઈ ગઈ.
મચ્છરે ઉધેડી ચારે ખાણોરે, સમજ્યામાં આણો મારૂં ૨
મન કરમે કાયા થઇ, માના ઉદરમાં ઊંધી રહી
બિલાડું બોલીએ બંધાયું રે, સમજ્યામાં આણો; મારૂં. ૩
જીવ માયાના પાંજરામાં રહે છે, સંસારના એ ચહીતરાં વહે છે;
કુબેર કહે કોઇ સમજુ સાણા રે, સમજ્યામાં આણો મારૂં. ૪

પદ. ૨૧

ઉંડો કુવો જળ વિનાનો. પાણી ભરે પનહારી રે.
અસત્ય, જુઠ નવ બોલીએ. બ્રહ્મા જુએ વિચારી રે. ઉંડો (૧)
હેઠે કુંભાર ઉપર ચાકડો તે મે ફરતો દીઠો રે
કિડી કેરાં નેત્રમાં હસ્તી જાતાં દીઠો રે. ઊંડો. (૨)
નદી કેરાં નિર ઉલ્લટવાં, જઇ પર્વત પર ચડયાં રે.
હરણુ પાસો બાંધ્યા માહી પારધી પડયા રે. ઊંડો કુવો (૩)

હેઠે અમ્મર ઉપર કમળ છે, માળા અણમાં હીડોરે;
તેનો પ્રેમાળ વાયો વાયરો, ચૌદ ભુવનમાં મીઠોરે; ઉંડા કુવો. ૪
હેઠે ગાગર ઉપર પનીહારી, તે મેં ભરતાં દીઠાં રે.
ગોરખ બોલ્યા વિનંતિ, વાણી છે બહુ મીઠીરે ઊંડા (૩)

પદ. ૨૨

હાં હાંરે તંબુરો વાગ્યો, મારો ચેતન આત્મ જાગ્યો.
પાંચ તત્વનો બન્યો તંબુરોજી, હેતુનો બાંધ્યો ધાગો, મારો (૧) હાં
ત્રણ ગુણના ગમા બનાવ્યાજી, માંહી ઓહંગ સોહંગ તારલાગ્યોમારો(૨)
વિચાર વાંસને દાંડે ઘાલ્યોજી, શુરતાએ ચઢયો આધો; મારો (૩)હાં
ચિત તણીએને ચમરી બેસારોજી, જ્ઞાન ઘોડીએ સાંધ્યો મારો (૪)
પાંચ પચીસ પુદડીઓ મળ્યેજી, કામ ક્રોધ મોહ ટાંગ્યો; મારો (૫)
નિજ નામની ધુન ગયોજી, જન્મ મરણુ બે ભાગ્યો; મારો (૬)હાં૦
ગરીબ ધરે ગાયે તંબુરોજી, કુબેરે પ્રેમ કરીને માગ્યો. મારો (૭)હાં૦

પદ. ૨૩

ભજન બડી તરવા રાધે ગોવીંદા તમો ભજોને નરનેનાર, રાધે; (૧)
તમે ભજીને ઉતરો પાર, રાધે ગોવીંદા જમપુરીમાં ખાસો માર (૨)
તેમાં કોઇ કરે નહીં વાર, રાધે ગોવીંદા, તમ પસ્તાશો નરનેનાર (૩)
તારો એળે જશે અવતાર, રાધે ગોવીંદા હરીજન કહે વારંવર વાધો(૪)

પદ. ૨૪

શંકર વશેરે કૈલાશમાં, ભોળો ભસ્મનો છે ભોગી,
કહાવે નીલકંઠ જોગીરે, સદાવશો આનંદમાં—

હરે જોવા પાર્વતીના પ્રાણ, એવા ઉમીયાના આધારરે
જોગી વશી જળામાંડ્યાં, શંકર વશેરે કૈલાસમાં (૧)
સકળ દેવોના તમે દેવતા રે, ચૌદલોકોના નાથ,
પંચ વદન ઝળકી રહ્યા, ધર્યો ચંદ્રમા લેલાટ રે. શંકર વશે. (૨)
મહાદેવ કહે ઉમીયા સુણો રે, જાવું ગંગાને તીર.
ધ્યાન ધરૂં પેરી બ્રહ્મનું. મન કરી રાખું ધીર રે. શંકર. (૩)
ઉમીઆ કહે મહાદેવજીરે, વનમાં અપશરાં આવે.
કેમ કરી તપ આરાધશો, કામબાણુ ચલાયારે. શંકર (૪)
રૂદ્ર માળા કંઠે ધરી રે, અંગે ભસ્મ ન માય,
વરદાન આપે શિવ દૈત્યને, દેવ સાથે લઢવા વેરરે, શંકર (૫)
ગંગાને તીરે આવ્યારે, ત્યાં દીઠા મહાદેવ
ત્યાં તો બનાવી ફુલવાડીઓ બોયાં બીજોયાંનાં ખેતરો. શંકર ૬
શંકરે તપ આરાધ્યું, જાણી ઉમીયાંએ વાત
ગદ ગદ ચાલે ચાલીયા, લીધો ભીલાનો વેશરે. શંકર (૭)
નેત્ર ખોલીને શીવે નીરખ્યાં રે, દીઠાં ભીલ્લા રાણી.
કહોને કામીની કયાંથી આવ્યા, કયાં છે તમારો ઘર વાશરે શંક.(૮)
વાશતો અમારો વેગળોરે, હમે ભીલા રાણી.
જોગીશ્વર જાણીને આવ્યાં પૂછવા, કયારે મલશોવર વાશરે શંક.(૯)
મહાદેવ કહે ભીલ્લા શુણોરે, વનમાં ગયાની શી આશ.
મારૂં કહ્યું માનો મૃગા લોચની, રહો અમારી પાશરે શંક (૧૦)
ભીલ્લા કહે મહાદેવજીરે, ગંગા પારવતી નાર
ભીલ્લા રાણીને તમોશું કરો, તેની કોણ કરે શેતરે. શંક. (૧૧)

પાર્વતીને પીયર વળાવુ રે, ગંગા તમારી દાસ,
સદા રહો આનંદમાં, રહો અમારી પાશરે, શંકર (૧૨)
ગાય શીખે ને સાંભળેરે, હરી રાધાનો રાસ;
તે નર વૈકુંઠ પામશે, ગુણ ગાય ધીરો દાશરે શંકર (૧૩)

પદ ૨૫.

બંગલા ખુબ બન્યા મહારાજ, જીસમે નારાયણ બોલે;
ઇસ બંગલામાં દશ દરવાજા; બીજે પવનકા થંભા;
આવત જાવત કોઈ નહિં દેખે, એહી બડા અચંબા—બંગલા.૧
એસિ બંગલામાં બાજી બાજે, બાજે કી શુર વેરી;
તાલ પખાજ ઓર મરદંગ બાજે, રાગ છત્રીસ ગાવે—બંગલા.૨
હાડ ચમડ કી દેહી બનાવી, નવ નાડીકા કોટ;
બાજી ગરકા ખેલ મચાયા, રંગ ખુપ લગાયા— બંગલા. ૨
પાંચ પચીસેક પાતર નાચે, મનરા તાલ બજાવે;
શુરત નુરતકી મરદંગ બાજે, રાગ છત્રીસે ગાવે— બંગલા. ૪
રોમ રોમકી છાયા બનાવી, ત્રણ ગુણકા તાળા;
કહેત કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ચેતન સુનના વાલા—બંગલા ૫

પદ. ૨૬

મોહન રસીયા આયો બગીઓમેં, ખીલ રહી શબ કલી કલી;
એક કલી મહાદેવકું ચડાવી, દુસરી તો હનુમાન ઘેર ખડી મો.૧
એક કલી સીંહાસન બેઠી, દુસરી તો માલણ ઘેર ખડી.
કેવડો કસ્તુરી બેહેકી રહ્યાં છે, જાય ચંબેલી માંહી ખીલ રહી. મો
બાઇમીરાં પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમળ ચિત્ત હરીહરી. મોહન

પદ. ૨૭

આ અગન ગાડી ખડી, માંહે અમુલખ વસ્તુ ભરી;
સડક સુરતા સીધી ચાલી, સલેપાટ પાથરી.
પલ પલ પૈડું ફરી રહ્યું છે, વાગે ઘંટ ત્યાં ઘડી. આ અગન ૧
ડબામાં તો માલ ભરીને, બેઠા સાહેબ ત્યાં ચઢી;
પાંચ ભુજ ત્રણુ ગુણુ વસ્તુ, કામ ક્રોધમાં ઠરી. આ અગન. ૨
આપે અંજીન હાંકવાં માંડયું, જોયુ બ્રહ્માંડે ફરી;
મન રાજા મુસાફર થઇને, લક્ષ ચોરાસી ફરી. આ અગન ૩
પુન પૂર્વનું આવી મળ્યું ત્યારે, ટીકીટ મનુષ્યા દેહ ધરી,
પાપ પાકીટ નાખી દઇને, સમાગમ કરીએ ઘડી. આ અગન ૪
ઓચિંતુ સ્ટેશન આવશે ત્યારે, સઘલુ રહેશે ઠરી;
ચૈતન થઇને ચેતી જુઓ, સત શબ્દ સાંભળી. આ અગન ૫
સૌની તપાસ સાહેબ લે ત્યારે, ખરાબી ચોરની ખરી;
હરીહર ગુરૂને ચરણે રહીને, આનંદ રૂપે ઠરી. આ અગન ૬

પદ ૨૮

ગાયો ચારીને કહાન ઘેર સિધવ્યાને એવારણાં લઉં વારી વારી,
ઉધાડે દીલે જ્યારે રમતેલા દીકા, ઝુલણી કયાં વીસારી હો;
નંદના નાંધણીઆરે:

ખમા રાય રણછોડ, રંગીલારે ખમા કહાન ઝુલણી કયારે વીસારી
ખમા મારા મનના, મોહનજીરે ખમા મોરા તનના ત્રીકમજીરે,
રડે રૂએને કહાન રૂદન કરે છે, લાવો બેસાડો એની ઓથે;

એરે ઝુલણીને કારણે મારો, કહાન કુંવર ભોંય લોટે. હો નંદના ૧
સાવ સુનાનાની ઝુલણું હમારી ને માંહે રૂપાના વાધા,
અલ્યારે કહાન કુંવર છાનો રહે એતો કહાન કુંવરના વાધા;
હો નંદના નાંધણીઆરે ૨

ખંતીલો દરજી જ્યારે શીવવાને બેઠો, કહાન કુંવરના વાધા;
રૂપીએ ગજનો મશરૂ મંગાવુંને પ્રેમની નંખાવું માંહે ધાગા;
હો નંદના નાંધણીઆરે. ૩

જરકંશીનો જામો સીવડાવુંને તેમાં સીવડાવું એક ટોપી,
અહલ્યારે કહાન તું છાનો રહે તને કાલે પરણવું ગોપી હો નંદના૪
દ્વારકાં તમે ગોકુળ કીધું ને ડાકોર કીધું કાશી;
દ્વારકાથી તમે હોટજ મૂકી ડાકોર આવ્યા નાશી. હો નંદના ૫
એરે ઝુલણીમાં કંઈજ નથી અને જડીએલાં માણેક મોતી;
એરે ઝુલણીના કારણે હું તો ચાલુ ગોકળીઆં જોતીરે હો નંદના ૬
એરે ઝુલણીમાં કાંઈજ નથીને બાપીઆ મુકાવું રામ રાત:
ગાય શીખેને સાંભળે તેના ગુણ ગાય જશોદા માતા. હો નંદના. ૭

પદ ૨૯

મારા સાચના સંગાતી રામ જેણે પ્રીતો કીધી,
વાલારે મારા આપે આવીને ઉભા રહેજો.
જેણે પૂરણ કામો કીધાં, રામ જેણે પ્રીતો કીધી–ટેક.
વાલારે મારા પ્રથમ પ્રીત જેણે કીધી, તેણે અવીચળ પદવી લીધી.
રામ જેણે પ્રીતે ૧

વાલારે મારા મીરાંબાઇને પરચો દીધો, જેણે વીખના પ્યાલા પીધા.
રામ જેણે પ્રીતો. ૨

વાલારે મારા સુદામાના સંકટ હર્યાં, જેણે મહેલ કનકના કીધાં
રામ જેણે પ્રીતો. ૩

વાલારે મારા બળતાં રાખ્યા પાંડવ વીર, દ્રોપદીનાં પૂર્યાં ચીર,
રામ જેણે પ્રીતો. ૪

વાલારે મારા દુર્યોધનના મેવા ત્યાગી, વિદુર ઘેર જમ્યા ભાજી.
રામ જેણે પ્રીતો. ૫

વાલારે મારા ભાપે ભીલડીના બોર ખાધાં, રણક્ષેત્રમાં ઈંડા રાખ્યાં,
રામ જેણે પ્રીતો. ૬

વાલારે મારા જુનાગઢમાં તે હાસી કીધી, જેણે હાથે હુંડી લીધી;
રામ જેણે પ્રીતો. ૭

વાલારે મારા બોડાણાને તમે મળ્યા, સવા વાલ સોને તોળાય;
રામ જેણે પ્રીતો. ૮

વાલારે મારા રોહીદાસના કામ કીધાં, જેણે હાથે શ્રીફળ લીધાં,
રામ જેણે પ્રીતો. ૯

વાલારે મારા પ્રહલાદની વારે ચઢીયા, હરણાકંશને હણ્યાં;
રામ જેણે પ્રીતો. ૧૦

વાલારે મારા વંદ્રાવનના છો વાસી, એમ ગાય છે જીવણદાસ,
રામ જેણે પ્રીતો. ૧૧

પદ ૩૦

હાંરે હરી ઇચ્છા પ્રમાણે થાયે, જીવ હીણુપતમાં કુટાયરે; હરી.
હાંરે પાર્વતીની પ્રીતજ જેવી, અર્ધે અંગે તે ઉમીયા જેવી;
હાંરે જગત માતા જનુની જેવી, એતો હરી પગમાં ભસ્મ થાયરે.
હરીની ઇચ્છા. ૨

હાંરે સીતા જેવી તો સતી નહિં, અગ્નિ વચ્ચે તે ઉભી રહી,
હાંરે રામચંદ્રની બાંદી થઇ, એક સમે તે વનમાં જાયરે. હરી ૩
દ્રૌપદી તે મોટી સતી, પાંચ પાંડવ જેના પતિ;
કૃષ્ણજીને તે સાથના હતી, એતો સભામાં સંકટ ભરાયરે હરી ૪
દમયંતીને નળે કાઢી, કળીયુગે તે ભ્રાંતિ ભાંગી;
વનમાંહે તે વન વસાવી, એતો દાસી તે દુઃખમાં ભરાઇરે હરી ૫
અહલ્યાની સલ્યા થઇ, અંજની તે છુપાઇ રહી;
તારામતી તે ચંદ્રને ગઇ, ગમતું ગોવીંદજીને ભુલાઇરે. હરી ૬
કરવું કિરતારનુ એન કરશે, ડગલાં ભરાય એવાં ભરશે;
લખ્યું ભાવિષ્ય પાછું ન ફરશે, કુમેર કહે ગુરૂતારે તરશેરે. હરી. ૭

ધુન ૩૧

રણછોડ રંગી, હું કરૂં તમારી બંદગી; રે હું કરૂં તમારી બંદગી;
રણછોડ રંગી હું કરૂં તમારી બંદગી:
રણછોડ રાયા, તમો ગોમતીમાં સંતાયા; (બેવાર)
રણછોડ રાયા, તમે બોડાણાને મન ભાવ્યા; ,,
રણછોડ રાયા, તમે દ્વારકાથી આયાં; ,,

રણુછોડ રેવા, હું કરૂં તમારી સેવા; ,,
રણુછોડ રસીયા, તમે મારા રૂદે કમળમાં વશીયા; ,,
રણુછોડ રંગી, તમે મારા જન્મો જન્મના સંગી; ,,
રામા રામા એ થાયે પુરણુ કામા; ,,
જે રણુછોડ જે રણુછોડ જે રણુછોડ માખણુ ચોર;
જે રણુછોડ દાતા હરી, નહિં બોલે તે જાશે મરી;
હરીકા ભજન કરૂંગારે, જમશે નહિં ડરૂંગારે.
સાગર ગોમતીમાં નાહીએ, તેના ચરણુા મૃત લઇએ;
જે જે નર્મદા મઇઆં, જે જે ભાગરથી ગંગા,
ધન્ય ધન્ય ગંગાબાઇની વારી સવા વાલ થવા વનમાળી,
ધન ધન દ્વારકાં વાશી, ઠાકોર કીધું છે કાશી;
જે જે નારાયણુ માબાપ, ટાળો ભોગીને પરીતાપ;
જે જે નારાયણુ પરમેશ, વંદુ ચરણુ તમારે શેષ,
રઘુપતિ રાઘવ રાજારામ, પતિત પાવન સીતારામ;
ભજમન પ્યારા ભજમન રામ, ભજ લે રાધે સીતારામ.

ધુન. ૩૨

જય જય ગુરૂ મહારાજ ગુરૂકે, જય જય ગુરૂ મહારાજા ગુરૂ;
જય જય પરિબ્રહ્મ સદગુરૂ, જય જય ગુરૂ મહારાજા ગુરૂ.
નિશ્ચ નામજ લઇને કરૂં, જય જય ગુરૂ મહારાજા ગુરૂ.
દયા નામ વિના નહિં કરૂં, જય જય—
નારાયણુ શીંગની ઉરમાં ધરૂં, જય ॥
હિંમત શીંગને વચને વરૂં; જય ॥

ભજન ૩૩

આવ્યા છે મુગટ ધારી મારે ઘેર આવ્યા છે મુગટ ધારી,
પ્રેમના પાટ મેં તો પ્રેમ કરી પાથર્યા, ઉપર બેસાડ્યા મોરારી;
જુગટે જમોને જીવણ હમારા, નીર ભરી ગંગાજળ ઝારી. મારે.૧
હાંરે પ્રેમના તે પૂળા ઘણા દીસે પાતળા, વડાં વેડમીને શકર સુંવાળી
જુગટે જમો જીવણ હમારા, શેવ પ્રસુદી છે સારી–મારે ઘેર ૨
વરતના દુધની ખીર કીધી સારી, ઉપર લાવું ઘીની વાટી;
જુગટે જમોને જીવણ હમારા, સુખડી સેકી છે તલ ધારી. મારે.૩
પાકુ રે કોળું સુરણ સીંગને, વાલોળ વંત્તાકે વધારી;
જુગટે જમોને જીવણ હમારા, કેરાં આપુ દીય કાઢી. મરે ઘેર.૪
ભાવ દાસના પ્રભુ ભાવના ભૂખ્યા, છબી ઉપર જાઉં વારી;
જુગટે જમોની જીવણ હમારા, ભકતો અરજ કરે છે તારી.મારે ૫

૩૪

ધ્યાન એક ઇશ્વિર કેરૂં ધરવું આરે સંસારમં એકજ વખત મરવું
ભજોની તમે સદા નીરંજન નામ એજ આવશે સાથે બીજાનું શું
કામ; ધ્યાન એક ઇશ્વર કેરૂં ધરવું,
નથી સગા બેન માને ભાઈ પુત્ર પુત્રી બેન બનેવી ખોટી છે સ.
ગાઇ; દયાન.
ખોટી છે, ધન દોલતને માયા રોમ રોમ આ રોગ ભરેલી ખોટી
છે કાયા, દયાન
સત્ય એક નામ હરી સાચુ, એના વિના આરે જગંતમાં સર્વ છે
કાચું; ધ્યાન.

પદ ૩૫ ભેખ તને કેમ ભાવે એ રાગ.

મુંઢ મનવા જાણે છે મરવું નથી જો શું પીવાના પાનને ખરવું
નથી જો શું.

અતી હોશે ઓઢાડી મંડળ ખાટડીરે, એતો તાણી બાંધિ તારી
ઠાઠડી જો; મુંઢ.

ભાત ભાતના વાજીંત્ર રૂડાં વાગ્યાં જો, આવી આંગણામાં કુટશે
અભાગીઆં જો; મુંઢ.

મુઢ મલપાતા ચોરીના માણીઆ, કરી કોકીયારી કુટશે કાણીઆ જો;
મુઢ મનવા.

તારે આંગણે રોપ્યો ટો સ્થંભ માણકો જો. કુટે કન્યા તે કર લઇ
મહાણકો જો, મુંઢ.

બળી ગોરનું વારીને ઘણું ગાજીયાંરે, મળી માનુની ગાઇ રૂડારાજીઆ
જો; મુંઢ.

વામ ધુમથી લગ્ન કર્યું કારજું જો, બાર દિવસે બોલાવ્યું તારૂં
બારમું જો; મુંઢ.

તારે માથે તો મોત તણો માર છે જો, હરી જનને સેવ્યાથી સદા
સાર છે જો; મુંઢ.

કાઇ કચરાયો કાળ તણા કુટયા જો, ખરે બાપુ તે ખરે બાપુ તે
ખલકમાં ખુટયા જો, મુઢ મનવા જાણે છે મરવું નથી જો.

પદ ૩૬.

રામ રાખે ત્યાં રહીએ ઓધવજી ગમ રામ રાખે ત્યાં રહીએ
ચીઠીના ચાકર થઇએ ઓધવજી રામ રાખે ત્યાં રહીએ

કોઇ દીન ગાડીને કોઇ દીન બંગલા, કોઇ દીન જંગલ બસનાજી ઓ.
કોઇ દીન હસ્તી ને કોઇ દીન ઘોડા, કોઇ દીન પાઉંએ ચલનાજી
ઓધવજી.

કોઇ દીન ખાજા ને કોઇ દીન લાડુ કોઇ દીન ફકમ ફકાજી, ઓ.
કોઇ દીન ઢોલીઆ કોઇ દીન તળાઇ, કોઇ દીન ભોંય લોટનાજી ઓ.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર કહું આપ પડો સેહેનાજી. ઓ.

પદ ૩૭ ઝુલણી.

સોનાનું બોર ઝુમે નંદ કીશોર પ્યારાને પારણે સોનાનું બોર
હીરા માણેક બહુ જડીયા પારણીયે આજુબાજુ દીસે રૂડી મોતીડાની
કોર

પ્યારાને પારણે સોનાનું બોર
કંઇ કંઇ કાનાને નયણે સારે કાજળીયાં કંઇક બનાવી રૂડી
કસ્તુરીની કોર.

છબી રંગીલી પ્યારી કાના કુંવરની હાથે ગ્રહી છે રૂડી હીરની દોર
બ્રહ્માનંદ કહે મુખ રસીયું બાલમનું ગોપીજુ એ છે જેમ ચંદ
ચકોર પ્યારાને પારણે સોનાનું બોર

પદ ૩૮

પુનેમ કેરો પુર્ણચંદ્ર છે રાસ રમે નંદ લાલોજી
નટવર વેશ ધર્યો નંદલાલે ચો જોવાને ચાલોજી-પુનમકેરો
તાનનાં વાજીંત્ર વાજે નાચે જસોદાનો કાલોજી-પુનમકેરો

સોળ સહસ્ત્રમાં આઠ પટરાણી વચમાં રહે મારો શામળ-ધુન.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર રણછોડ દીઠે મારો-ધુનપકેરો

ધુન ૪૬

વેણું જંત્ર વાગે વેણુ જંત્ર વાગે, સુણ રામ રમે વેણુ જંત્ર વાગે-
નિર ભરી નદીઆં ધોળાસે વાગે, કપુત કેરી કારી સુણી
આપ રંગ ત્યાગે વેણુ જંત્ર વાગે
કામનીનો મન મોહ્યો મોયા જળ જાગે
તે તો નરક નીત ભરશે, ચાંચ ભરી કાગે સુણરામ
થાળ ભરી પકવાન ધર્યો થાળ આગે
ભાવે બીજું ભૂલી ગયો સુની જન આગે સુણરામ
સંત ગુરૂ કે સંગરે કે રામ નામ ગાતે
અરજુન કે ઓર કીયા મારી પાસે માગે સુણરામ

ધુન ૪૭

જય રામા જય રામા, સાધુ જય રામા જય રામા રે;
ગોપાળા ગોવીંદા રામા, જય રામા જય રામા રે.

રાધે રામા રાધે રામા, રાધે, રાધે, રાધે રે;
પરીબ્રહ્મ અવિનાશી રામા, ભજો વારંવારે રે;

જય ગોવીંદા હર ગોવિંદા, નારાયણ તું હરેરે
જય રામા જય રામા તું જય રામા જય રામા રે;

પદ ૪૧

ભજન કરીલોરે હો ભાઇઓ, આ કાયાનો કાચો પાઇઓ. ભજન.
ગુરૂએ રચ્યોરે હો કાચો, તેને તમે રૂપે રંગે રાચો, ભજન.
જાણજો આપણ રે જુઠા, જાણે પાણીના પરપોટા ,,
ફુલીને જાશોરે હો ફુલી, જાણજો આરે જુવાની જુઠી ,,
ભયના માર્યારે હો મરસો, તાર્યા સત ગુરૂનારે હો તરશો. ,,
દાસ ગીઠાનારે હો સ્વામી, તનમન સોંપ્યું અંતરજામી ,,

પદ ૪૨

મધરાતે વાલાની વેણુ વાગીરે, હુંતો સુતીતી ઝબકીને જાગીરે.
હુંતો મોરલીના રાગમાં ઘેલીરે, જોવા જાઉં વેલી વેલીરે. મધરાતે
મારા ઘરનાં સૌ વાવરે, હું તો જીવું વાલાને જો ઉતારેરે. મધરાતે
હમે રમતા હતાં વદ્રાવનની વાટેરે, વાલો ઉભાતા જમનાને ઘાટેરે.
મારે માથે મટુકી દહીં દુધનીરે વાલો વાત પુછે દુધ દહીંનીરે મધરાતે.
અરે મને એમ કરી ઉભાં રાખેરે, અમે મારાં ગોરસ જોવાને જાખેરે.
કરજોડી ગોપીકા ગાવે રે, ગુરૂ ગમસે મધીમં ગાવેરે; મધરાતે.

પદ ૪૩.

કયાં ગયો પેલો મોરલીવાળો. અમને તે રાસ રમાડીરે.
રાંસ રમાડવાંને વનમાં તેડયા, મોહની મંત્ર સુણાવીરે; કહાં.
માતા જશોદા સાખ પુરાવે, કેશર છાંટાં ઘોળીને, કહાં.

ઝરણાં વેણુ સમારી સુતી, પેરી કમ્બળ ચોળીરે; કર્યાં.

બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમલ ચીત ચોરીરે;
ક્યાં ગયો પેલો મોરલીવાળો.

પદ ૪૪

મારે મારૂં ભજન કરે તે રામ લાગે વ્હાલે, [illegible]
બેઠાં બેઠાં મને ભજે તો, હું સાંભળું ઉભા રહી રહીને ખાઉં.
ઉભા ઉભાં-મને ભજે તો, હું સાંભળું ત્યાં જઇ વ્હાલો ખાઉં.
સુતાં સુતાં-મને ભજે તો, હું સાંભળું બેઠો રહી રહીને ખાઉં.
ભાવ થકી-મને ભજે તો, હું નાચું ત્યાં થૈઇ થૈઇને ખાઉં.
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલ ચિત્ત લઇ રહ્યાને;

પદ ૪૫

જોઇ લો જગતના બાવારે, ધર્યો ભેખ ધુતીને ખાવા
જ્યાં પ્રેમદા પાણી ભરે ત્યાં નિત્ય જાએ ન્હાવા.
રાંડી છાંડીને ઘેર નર કોઇ ન હોય, ત્યાં બાવો બેસે છે ગાવા રેન્તે.
લોકોનાં છોકરાંને તેડી રમાડે બાવો પરણે પ્રીત થાવા.
ગૃહસ્થ સ્ત્રી રીસાય ત્યારે, જાય બાવોજી મનાવારે. જોઇ. ૨
ધુપ કરીને બાવો ધ્યાન કરે તે, ભોળા લોકને ભમાવા;
ભોજા ભગત કહે બાવે સેવે, એને જમપુરીમાં જાવોરે. જોઇ ૩.

પદ ૪૬

ભરમાવી દુનીઆ ભોળીરે, ચાલ્યા બાવા ભભુત ચોળીરે.
હાથ ધાગાને ચીઠી કરીને, આપી ગુણકારી ગોળી.

જીવ હણતાં દયા ન જાણે, જેવા ભીલ કફર ને કોળીરે. ભરમાવી.
નિત્ય નિત્ય દર્શનનો નિયમ ધરી, આવે તરીયાની ટોળી;
માય માય કહી ભાવો માન દીયેને, દેવે કામનાની હોળીરે. ભરમાવી.
સધવા શિષ્યને ભેળા કરીને, ખાય ખીર ખાંડને પોળી;
બોલે બાપ કહે જવ સાચમાં, ભાભા જાણે જે ગોળીરે. ભરમાવી.

પદ ૪૭

જે કોઇ પ્રેમી અંશ અવતરે, પ્રેમરસ તેના ઉરમાં ઠરે;
સિંહણ કેરૂ દુધ હોય તે, સિંહણ સુતને જરે;
કનક પાત્ર પામે સહુ ધાતુ, દેખી અવર નીસરે. પ્રેમરસ.
શાકર ખાતું શાકર ઝાંખર અવના ભોજન ધરે,
ખારા સિંધુનું માછલડું જેમ મીઠા જળમાં મરે પ્રેમરસ.
સોમ વલ્લી રસ પાન શુધ જે આણું હોય તે કરે
અગર વંશી નવ કરાવે, વેદ વાણી ઉચરે પ્રેમરસ.
ઉત્તમ વસ્તુ અધિકાર વિનાજો તદપિ અર્થ નવ સરે
મચ્છ ભોગી બગલો મુક્તાફળ, દેખી ચંચુ ન ભરે. પ્રેમરસ.
એમ કોટી સાધને પ્રેમ વીણુ, પુરૂષોત્તમ પુઠ નવ ફરે;
દયા પ્રીતમ શ્રીગોવરધનધર, પ્રેમ ભક્તિએ વરે. પ્રેમરસ.

પદ ૪૮

હાંરેવાલા વિઠલ વગાડી વાંસળી, ઉભા જમુનાને તીરરે. વાલો વિઠલ
મોહ્યા મોહ્યા મુનીવર દેવતારે, અરે મોહ્યા ચૌદ ભુવનરે. વિઠલ.
હાંરે ગિરી પર્વત ડુલી પડયાંરે, હાંરે થયો બહુ ઉત્પાત. વિઠલ.

હાંરે ગોપીઓ તે સરવે વિહલ થઇરે, હાંરે આવી મોહનની પાસે; ,,
હાંરે એવું સુનીને શ્રીહેરી બોલ્યારે. હાંરે જાઓ તમારે ઘેરરે; ,,
હાંરે વાલો પીઉ પોતાના પરહર્યારે, હાંરે તન તમારી પાસરે; ,,
હાંરે પ્રભુ લીલા દેખાડો આપણીરે. હાંરે પુરો અમારા કોડરે. ,,
હાંરે વાલો અમરત થઇ અમરવેલીરે, હાંરે ધન ધન ભગવંતરે. ,,
હાંરે ત્યારે મોરાર સુત એમ વીનવેરે, હાંરે રહો અવિચળ નામરે. ,,

પદ ૪૯

કયા ગફલતમે પડા દીવાના, કયા ગફલતમે પડા;
ગોપીચંદ ભરથરી રાજા, માલ મુલક સબ છોડા; દીવાના કયા.
હનુંમાનકી સેવા કીની, અમુલખ વસ્તુ ભરી; દીવાના કયા.
નામદેવકે છપર છાયે; વિઠ્ઠલ ઈંટપે ખડા; દીવાના કયા.
કહુત કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ચેતનવાલા ખડા; દીવાના કયા.

પદ ૫૦

આજ મેતો પુજન ચલી હનુમાનકું, હનુમાનકું આજમેતો (બેવાર)
હનમાનકું તેલ કટોરા, દુધમે નવાઉં મેરે રામકુ; આજમેતો.
હનુમાનકું સીંદુર ચડાવું, ચંદન ચડાવું મેરે રામકું; આજમેતો.
આકડેકે ફુલ હનુમાનકું ચડાવું, કેલકેકા ફુલ મેરે રામકુ; આજ.
તેલકી પુરી મેરે હનુમાનકુ ચડાવું, ધીકી પુરી મેરે રામકું; આજ.
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગુણ, ચરણ કમલ ચિત્ત લાલકુ
આજમેતો પુજન ચલી હનુમાનકું.

પદ ૫૧ સ્તુતિ.

પ્રભુ અકલ ગતી છે તારી, કોણ કરી શકે મતી મારી;
કહો અવધપુરી મુજ ધામ, કહાં કાશી વિશ્વનાથનું ધામ. પ્રભુ.
જેમ સુતા સેજ પલંગમાં. જેને કાંટા વાગે છે અંગમાં; પ્રભુ.
જ્યાં સગાં સહોદર મારાં, તે ધણી ખમા કહેનારાં; પ્રભુ.
જ્યાં પુત્રને મુજનારી તે મહારાણીની રખવારી. પ્રભુ.
જેમ સુતા રંગ મેહેલામાં, તેઓ થયા છે જુલોમાં. પ્રભુ.
શું વદું પ્રભુ હું વાણી, મારી રેખા સરવે જાણી. પ્રભુ.
દીન બંધુ સેવક ઇચ્છે, મારી આસાઓ જેતે છે. પ્રભુ.
એવી આશાઓ પુરી કરજે, પામર પ્રાણીને પાર ઉતારજે. પ્રભુ.

પદ ૫૨ ગરબી.

ગોપી ગઇતીરે હો પાણી, વાલે ઘુરે મુજને જાતાં જાણી;
ચુંદડીને છેડેરે હો વળગ્યો, રહેને ધુતારા અમથી અળગો. ગોપી.
માંરે મહી વેચવા હો જાવું, તારે મહી લુટી લુટીને ખાવું. ગોપી.
ચાલો સખીઓ વહેલાં હો જઇએ, જઇને નંદ બાવાને કહીએ. ગોપી
સખીઓની જોડેરે હો ગાતાં, તેતો રસ મારા રૂદીયામાં રહ્યાંતાં. ગોવી.
દાશ મીઠાનારે હો સ્વામી, તન મન સોપ્યું અંતરજામી. ગોપી.

પદ ૫૪

આંખડી કામણુ ગારીરે કહાન આંખડી કામણુગારી;
એરે આંખડીએ આડો આંકજ વળ્યો, મોહ પમાડયાં વ્રીજનારી.
કાહનતારી આંખડી કામણુગારી.

વંદા તે વનમાં વાલે રાસ રચ્યો છે, રોકી છે, રોકી છે રાધે પ્યારી
સુરદાસના સ્વામી સુંદર શીરોમણી, શરણ કમલ બલહારીરે. કાન.

રાગ હાલરડાનો. (શાણ)

માતા જસોદા બોલાવે જમવા લાલને,
ચાલો લાડકવાયા લાગુ અલબેલા પાય;
રંગ રસીયો આવે દીસાયો તે નહિં
પુંઠે દોડું ત્યારે નટવર નાશી જાય, માતા જસોદા.
હે કાના શીદને સંતાપો મંદીર કામ છે;
વાટ જોતી બેસી રહી વલ વલતે મન,
શીખામણ આપું તે શેં નથી લાગતી.
શામળા શા માટે તમે ભરો નેત્રમાં નીર, માતા જસોદા ૨.
તારા ઢંગરે ધુતારા કોઇ એક જાણશે;
તારે પરણ્યાની થાશે હજી પેર;
તને કન્યા કોણ દેશે વાંકે વાંકડે
ડહાપણ મેલી મેલી રહાડ તજી ચાલો ઘેર. માતા જસોદા. ૩.
હરે જો મારૂં તો મુજને સોગન છે.
તમે જીત્યા હું હારી જગદીશ,
હવે શું કરૂં લાડવાયા નંદજી તાતને
બાકી રાખું છું મુને બહુ ચઢે છે રીશ. માતા જસોદા ૪.
જેમ તેમ સમજાવી લઇ ચાલ્યાં સુંદર શામને
પ્રેમે આરોગ્યા પકવાનનો પરશાદ.
દાશ દયાના હરીએ દયા કરી.
મોટા મુનીજન ધરે નિરંતર ધ્યાન; માતા જશોદા.